

‘ಲೋಕಕಲ್ಯಾಣಕ್ಕೆ ಹೊರಟೆವರು’ ಎಂದು ಕೂಗಿ ಹೇಳಬೇಕೆಂದನಿಷ್ಟಿತ್ತು. ಅವುರಲ್ಲಾಗಲೇ ತನ್ನ ಲೋಕಕಲ್ಯಾಣ ಸೇವಾರ್ಥಕ್ಕೆ ಸಿಗಬಹುದಾದ ಹಣವೂ, ಅದು ಬರುತ್ತಿರುವ ಕಾನೂನುಭಾಷಿರ ಮಾಲವೂ ನೇವಾಗಿ ಬಾಯಿಕಟ್ಟಿತು. ಉಳಿದ ಹೆಣ್ಣುಮಕ್ಕಳು ಇಧ್ಯಾವುದರ ಪರಿವೇ ಇಲ್ಲವೆಂಬೆ ಎನ್ನುವಂತೆ ತಮ್ಮ ಪಾಡಿಗೆ ತಾವು ನಿಂತು, ಕೂತು, ಮಲಗಿ ಹರಣತ್ತಿದ್ದರು. ಅವರ ಮಾತಲ್ಲೋ ಸಾಲ’ ಎಂಬ ಶब್ದ ಕೀಗೆ ಬಿಂದುವನ್ನೇ ತನ್ನ ಲಕ್ಷ್ಯದ ಪೇಟಾರಿ ತೆರೆದುಕೊಂತು.

‘ಮಂಜಪ್ಪನಿಗೆ ಅಮ್ಮಾ ಅಸಲನ್ನು ಒಮ್ಮೇಲೇ ತೀರಿಸೋದೆನು ಬೇಡಾ, ಅವನದ್ದೊಂದು ಬಾಕಿ ಉಳಿಸಿದರೆ ಪಾರ್ವತಮೃ ನರಸಿಂಹೇಷು, ಪ್ರತಾಪನ ಸಾಲವನ್ನು ಪೂತಾರ ತೀರಿಸಿಕೊಂಡುಬಿಡಬಹುದು. ಆ ಪ್ರತಾಪ ಗದರಿದರೂ, ಹಂಗಿಸಿದರೂ ಅದೇನೋ ಅವನ ಮೇಲಿನ ಮೋಹವೇ ತೀರುತ್ತಿಲ್ಲ. ಸಾಲ ಕೇಳಲಾದರೂ ಸರಿ, ಬಾಗಿಲ ಬಳಿ ಸುಳಿದಾದರೂ ಹೇಗಳಿ ಅನ್ನಕ್ಕೆ ಮನಸು. ಮೆನ್ನೆಯಷ್ಟೇ ಕಾಲೊನಿಯ ಮನಗಳಿಲ್ಲಾ ಸುಣಿಬಣಿ ಮಾಡಿಸಿ

ಲ್ಯೇಟು ಹಾಕಿ ಜೋರಾಗಿ ಮದುವೆಯಾಗಿದ್ದಾನೆ. ಅದನ ಆ ಹೊಸಹೆಡತಿ, ಹೆಸರೇನು ಅವಳಿದ್ದು? ಹಾ... ಚುಚುಮಿತಾ. ಅವಳನ್ನು ಬುಲೆಟ್ಟನಲ್ಲಿ ಕೂರಿಸಿಕೊಂಡು ಸಾಲ ವಸೂಲಿಗೆ ಬರುತ್ತಾನೆ. ಹೊಸ ಹೆಂಡತಿ ಮುಂದ ಅವನ ಧೀಮಾಕು ಅಡಿಕೆ ಮರಂಗೆರುತ್ತೆ. ನನಗೋ ಮುಕ್ಕಳಿಗೆ ಮಣಿಸಿಕೊಯಿ. ಅವನ ಮೇಲೆ ನನಗಿರೋಮು ರೋಷವಾ? ಪ್ರೇಮವಾ? ಅಸಹಾಯಕೆಯಾ? ನಿಲಾಜ್ಞಿಯಾ? ಒಂದೂ ತಿಳಿಯೋಲ್ಲ. ಹಾಕಾಗಿ ಹೊಗ್ಗಿ. ಬಿಂಕದಲ್ಲೇ ಸಾಯಲಿ ಅವನು. ಸಾಲದ ದುಡ್ಡು ಇಟ್ಟುಕೊಂಡಿರುವ ಹೊತ್ತಿಗಲ್ಲವಾ ಇದ್ದೆಲ್ಲಾ? ಹೀಗೆ ಯೋಚಿಸುತ್ತಿರುವಾಗಲೇ ವ್ಯಾನು ಅಸ್ವತ್ತಿಯ ಗೇಟುದಾಟ ಬಾಗಿಲ ಮುಂದೆ ನಿಂತು.

‘ವನಮಾ ಹೆಸರು?’ ಎದುರಿಗಿದ್ದ ಡಾಕ್ಟರ್ ಜಯಲಕ್ಷ್ಮಿ ಘೇಣಿನಲ್ಲಿ ಮುಖ ಹುದುಗಿ ಕೇಳಿದರು. ಅವರು ನೋಡುತ್ತಿರುವುದು ತನ್ನದೇ ಅಭಿಕ್ಕೆನನ್ನ ಎಂದು ತಿಳಿಯಿತು. ‘ಅದರಲ್ಲೇ ಇದೆಯಲ್ಲಾ’ ಎಂದು ಹೇಳಿವುದು ಅಧಿಕಪ್ಪಂಗವಾದಿತು. ತಾನಿಗೆ ಬಂದಿರುವುದು ತನ್ನ ಅವಶ್ಯಕತೆಗೆ. ಈ ಕೆಲಸ ಕಳೆದುಕೊಂಡೆ ಹೊರಾಗೆ ಇದಕ್ಕಾಗೇ ಒಂದು ದೊಡ್ಡ ಕ್ಕು ಕಾಯುತ್ತಿದೆ. ತಕ್ಷಣಕ್ಕೆ ವಹಿತ್ವವಳಿತೆ ಗಾಬರಿಯಂದರೇ ‘ತನುಜಾ’ ಎಂದಂತು.

ಡಾಕ್ಟರ್ ನಗುತ್ತಾ ಯಾಕೆ ಹೆಸರು ಮರೆತು ಹೋಗಿದೆಯಾ ಅಥವಾ ಹೇಳಾ? ಎನ್ನತ್ತು ಪರವರನ್ ಅಭಿಕ್ಕೆನನ್ನ ಪ್ರಾಟಗಳನ್ನು ತಿರುವಿದರು.

‘ಇಲ್ಲಾ ಮೇಡಂ, ನಾನು ತನುಜಾನೇ. ಏನೋ ಯೋಚಿಸುತ್ತಿದ್ದೇ ಅಷ್ಟೇ’

‘ಅದೇನು ಯೋಚಿಸೋದಿದ್ದರೂ ಈಗಲೇ ಯೋಚಿಸಿಕೊಂಡು ಬಿಡು. ಪ್ರೌಷ್ಣಿಜರ್ ಶರುವಾದ ಮೇಲೆ ನಮ್ಮ ಕುತ್ತಿಗೆಗೆ ತರಬೇತೆ ಎಂದು ಮುಖಿಕ್ಕೆ ಹೊಡೆದಹಾಗೆ ಕರಾರುವಕ್ಕಾಗಿ ನುಡಿದರು.

ಅವರು ಹೇಳಿದ ಕಡೆಯೆಲ್ಲಾ ಸಹಿ ಹಾಕಿದ್ದಾಯಿತು. ಎರಡು ತಿಂಗಳ ಮುಂಜಿಯೇ ಸಾಕಷ್ಟು ಟೆಸ್ಪಿಗಳನ್ನು ಮಾಡಿದ್ದರೂ, ಮತ್ತೆ ಎರಡು ದಿನ ಅಸ್ವತ್ತಿಯಲ್ಲೇ ಇರಿಸಿಕೊಂಡು ಮತ್ತಿನಾರು ಟೆಸ್ಪಿಗಳನ್ನು ಮಾಡಿ, ಅಂತೂ ಒಡಲೊಳಗೆ ಕುಡಿಯಂದನ್ನು ಕೃತಪಾಗಿ ಬಿಡ್ಡಿದರು. ಅದು ಯಾರಾದ್ದು? ಏನು ಕೆ? ತಿಳಿದುಕೊಳ್ಳುವ ಅವಾಶವೇ ಇರದಂತೆ ವ್ಯವಸ್ಥೆ ಹಣೆದಿದ್ದರು. ಇವಳಿಗೂ ಇದರ ಬಗ್ಗೆ ಅತಿಹ ಯಾವ ಕುತೂಹಲಗಳೂ ಇರಲಿಲ್ಲವಾಗಿ ಮಾರೂ ಪಾಟಿಗಳ ಲೇಕ್ಕಾಚಾರಗಳು ಯಶಸ್ವಿನ ದಾರಿಗೆ ಬಿಡ್ಡಿತ್ತು.

ಹೊತ್ತೆತ್ತಿಗೆ ಚಂದಾದ ಉಟಿ, ಹಣ್ಣಿ ಹಂಪಲು, ವಾಂಗಿಗೆ ಮನೋರಂಜನೆಗೆ ಎಲ್ಲ ಕ್ಕು ಅಲರಾಂ. ಜೈಪಧಿ, ಮಾತ್ರೆ ನೋಡಿಕೊಳ್ಳಲು ನಸುಗಳು, ಇದ್ದಲ್ಲಿಗೇ ಬಂದು ಹೋಗುವ ಡಾಕ್ಟರ್. ಅಂತೂ ರಾಗೇವಾಸದ ಅನುಭವ. ರಾಗೇವಾಸದವರಿಗೆ ಬಂಧೇಗಳ್ಕೆ ಎಂದೂ ಕೊರತೆ ಇರಲಾರದು, ಅದರೆ ಅವರೂ ಶ್ರೇಮದ ಕ್ಷೇದಿಗಳು ಎಂದು ನೆನೆಸಿ ತನುಜಾಗಿ ನಗೆಯುತ್ತಿಬಂತು.